

græsser, ganske fortrinlige Billeder. De Planter, der her ere fremstillede, ere vore Venner, det er dem, vi leve af, og disse Foderurter ere noget af det vigtigste, der er her i vort Land. Men lige saa vigtigt som at kende dem er det at kende sine Fjender for at kunne bekæmpe dem, og hvis vi kunne faa et Billedværk over vore Ukrudtsplanter, vel 20 til 30 Stykker, og det som sagt blev udbredt gennem Folkeskolen, vilde Befolkningen derved lære disse sine Fjender at kende, hvad der er den første Betingelse for at bekæmpe dem.

Jeg kunde ønske at slutte med en Opfordring til den højtærede Minister. Jeg vil spørge, om han ikke har tænkt over dette Spørgsmaal og selv kunde være tilbøjelig til nærmere at faa det undersøgt, om man ikke ad Lovgivningens Vej kunde træffe Foranstaltninger, hvorved det uhyre Tab paa 100 Millioner Kr., som Ukrudtet tilføjer vort Landbrug, dog kunde formindskes noget. Kunde vi blot formindske det saaledes, at Høstudbyttet steg med 1 pCt., var allerede noget vundet. Hver eneste Procent, Høstudbyttet drives op, betyder 5½ Million Kr., og vi kunde sikkert ved en energisk Bekæmpelse af Ukrudtet forøge vort Høstudbytte betydeligt.

Zahle: Jeg kan fatte mig i stor Korthed, idet jeg kun har nogle faa Punkter at omtale. Jeg vil først gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Ændringsforslag Nr. 36. Et Mindretal foreslaar her, at den Sum, som gives til Præmiering af Husmandsbrug og Rejseunderstøttelser til Husmænd, forøges med 15,000 Kr., fra 75,000 Kr. til 90,000 Kr., saa at der altsaa gives det samme Beløb som tidligere, og at der indføres en Anmærkning om, at Landbrugsministeren bemyndiges til at overlade Administrationen af Bevillingen til Husmandsforeningerne, saaledes at disse selv kunne bestemme, hvor meget der skal anvendes til Præmier og til Rejseunderstøttelser. Den ærede foregaende Taler (K. M. Klausen) har vistnok Ret i, at den overvejende Del af denne Bevilling burde anvendes til Rejseunderstøttelser i Stedet for til Præmier. Jeg tror at kunne sige — og jeg siger det med megen Glæde — at Husmandsorganisationerne nu, efter at have haft et ret bevæget Aar med ikke ringe Trængsler, staa bedre end nogen Sinde, med talrigere Tilslutning til deres Organisation, med større Klarhed over deres Administration og i det hele saa-

ledes, at de indvundne Erfaringer begynde at sætte deres Spor i en fast Ledelse af Foreningerne. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Salen overfor Angreb paa Husmandsforeningerne at fremhæve det naturlige i, at der er alvorlige Begyndervanskeligheder for Organisationer, som paa faa Aar vokse saa uhyre stærkt, som vore Husmandsforeninger have gjort. Disse Begyndervanskeligheder saa paa et Tidspunkt i Fjor ret truende og farlige ud, men det har vist sig, at der er Styrke i Husmandsbevægelsen, og paa deres sidste Sendemandsmøder forekommer det mig, at Husmændene fik lagt en god Grund for deres fremtidige Administration og Ledelsen af deres Organisationer, saa at jeg med stor Glæde tror at kunne sige, at disse Organisationer nu staa bedre, stærkere, klarere og fastere end nogen Sinde, og at der derfor ikke paa nogen Maade er Anledning til at øve den ellers saa paaskønnelsesværdige Sparsommelighed ved at berøve dem en Del af det Tilskud, de have faaet til Præmiering og Rejseunderstøttelser, saa lidt som den frie Adgang til at administrere disse Bevillinger. Jeg haaber derfor, det skal lykkes at gennemføre dette Mindretalsforslag, og at der, hvis det ikke sker ved anden Behandling, da i hvert Fald ved tredie Behandling kan træffes en saadan Ordning, at det i Realiteten kan føres igennem.

Jeg har endnu kun et Par enkelte Forslag at omtale. Jeg nævner først Landbrugslotteriets Overskud. Der havde i og for sig ikke været nogen Grund til at fremdrage denne Sag, da Landbrugslotteriet, saa vidt jeg ved, for Øjeblikket ikke giver noget Overskud til Fordeling. Et saadant Lotteri er jo en Spekulationsforretning, som det ene Aar kan give Tab og det andet stort Overskud, og da det vistnok ikke giver noget videre Overskud i Aar, var der vel i og for sig ingen Grund til at fremdrage dette Spørgsmaal, men overfor den Usikkerhed, der er opstaaet, efter at Administrationen af denne Bevilling eller rettere sagt disse Penge — thi det er ikke nogen Bevilling — er flyttet fra Justitsministeren til Landbrugsministeren, bad jeg i Udvalget om et Samraad med den højtærede Landbrugsminister angaaende denne Sag og troede at have kunnet faa det selvfølgelige Svar, at den højtærede Landbrugsminister — ligesom de Justitsministre, der have sidet siden Alberti — havde søgt Raad hos Husmandsorganisationerne om Fordeling af dette Overskud. Men til min store